

İÇİNDEKİLER

Eserin Yazılma Maksadı	13
İfâde-i Merâm	15
ÇOKLAR TARAFINDAN SORULAN SUÂL	16
Sikke-i Tasdik-ı Gaybî'de Bahsi Geçen İlgili Lâhika	17
Tahlîl	21
Ehemiyyetli Bir İfâde-i Merâm	44
RİSÂLE-İ NÛR'DAN DİĞER DELİLLER	47
Aynı Mânâyı Te'yid Eden Diğer İşâratlar	48
SİKKE-İ GAYBÎ'YE MÜŞTEMİLÂTI	93
İhtar	95
Risâle-i Nûr'a Bakan İş'ârât-ı Kur'ân'ıye	98
Birinci Şuâ	101
Üçüncü Âyet-i Meşhûre	101
Yedinci Âyet-i Meşhûre	104
Sekizinci Âyet-i Meşhûre	106
Dokuzuncu Âyet-i Meşhûre	108
Onaltıncı Âyet-i Meşhûre	110
Yirminci Âyet-i Meşhûre	111
Yirmibirinci Âyet veya Âyetler	113

Yirmüçüncü Âyet	121
Yirmibeşinci Âyet	122
Yirmialtıncı Âyet	127
Yirmiyedinci Âyet	132
İmâm-ı Ali <i>Radıyallahu Anh</i> 'ın İhbârlarından Bâzıları	137
İfâde-i Merâm	138
Sekizinci Şuâ (Üçüncü Bir Kerâmet-i Aleviye)	139
İmâm-ı Ali'nin <i>Radıyallahu Anh</i> Risâle-i Nûr'a Dâir Kerameti	140
Birincisi	140
İkinci Remiz	147
Üçüncü Remiz	148
Yedinci Remiz	150
Gavs-ı A'zam <i>Kuddise Sirruhu</i> 'nun İhbârlarından Bâzıları	155
İfâde-i Merâm	156
Sekizinci Lem'â (Gavs-ı A'zam'ın Kerâmet-i Gaybiyesi)	157
DİĞER ALÂMETLER VE İŞÂRÂTLAR	179
İfâde-i Merâm	180
Bedüzzaman Said Nûrsî ve Risâle-i Nûrlar Hakkında	181
Molla Halid-i Erukî	181
Şeyh Fethullah Efendi	183
Ben Mehdî Bir Müceddid Bekliyorum...	183
Ağrılı Molla Nusret	186

Mekke Müftüsü Meşhûr Ahmed Zeyni Dehlan	187
Hacı Hasan Feyzi Efendi	188
Abdurrahman Tađı	188
Osman Demirci	188
Şeyh Muhammed Esad Efendi Hazretleri	189
Mehmet Akif Ersoy	189
Ömer Nasuhi Bilmen	190
Prof. Dr. Vehbe Zuhaylî	191
Elmalılı Hamdi Yazır	192
Şaban Akdađ	192
Ahmed Hamdi Akseki	193
Molla Sadreddin Yüksel Hoca Efendi	193
Muhammed Ali es-Sâbuni	194
Mevlânâ Hasan en-Nedevî	195
Prof. Dr. Aşrati Süleyman	195
Muhammed Vahdettin Küfrevî	196
Said Özdemir	197
Osman Akfırat	197
Prof. Dr. Ali Kettânî	198
Prof. Dr. Hüseyin Ayet Said	198
Şeyh Seyda	199
Ali Ulvi Kurucu	200
Hoca Veyiszâde Mustafa Kurucu	200

Prof. Dr. Faruk Beşer	201
Prof. Dr. Abulmu'ti M. Beyyumi	201
Hasan Kurt	202
Prof. Dr. Abdürrezzak Abdurrahman Es-Sa'dî	203
Dr. Muhammed Eslem Perviz	204
Colin Turner	204
Şeyh Hacı Ali Efendi	206
Ali Görgel Efendi	206
İsmail Hakkı Zeyrek	206
Safâ Mürsel	207
Selahaddin Durdu	207
Selâhaddin Kaya	208
Osman Nûri Tol	209
Ali Rıza Hakses	209
Cemil Meriç	209
Servet Armağan	210
Dedepaşa Hazretleri	212
Hacı Hilmi Okur Efendi	212
Şeyh Enver Efendi	212
Abdurrahman Molla Yâsin Saatçioğlu	213
Hafız Ethem Güler	213
Mevlâna Hâlidî'den Ulaşan Cübbe	214
Nakşi Şeyhi Yörükzade Ahmet Efendi	215

Abdülmeccid Ünlükul	215
Hangi Şartlarda ve Nasıl Bir Zeminde Geldi...	217
İfâde-i Merâm	218
O Dönem Şartlarından Pencereleler	219
Çarşafılı Kadının Başına Gelenleler	226
Dâhiliye Vekâletinden Gelen Tezkere	229
Kapatılan Câmii'leler	231
İsmail Doyuk	234
Halil Gönenç	235
Bedüzzaman'ın 19 defa zehirlenmesi	236
Ahmet Emin Sağbaşı	236
Hasan Basri Çantay	237
Risâlelelerin Te'lifi ve Neşriyatı	243
İfâde-i Merâm	244
Risâlelelerin Te'lifi (Risâleleler Nasıl Yazıldı)	245
Bayram Yüksel	248
Ahmet Gümüşı	252
Mustafa Sungur	254
Onuncu Söz'ün Te'lif Yeri	255
Albay Hacı Hulûsî Yahyagil	255
Sabri Karagöz	256

Yüzbaşı Refet Barutçu	257
Mustafa Türkmenoğlu	258
Mehmet Fırıncı	259
Abdulkadir Badıllı	260
Halil İbrahim Yelkaya	261
Şamlı Hâfız Tevfik	262
Said Özdemir	262
Bayram Yüksel	263
Mustafa Sungur (2)	263
Son Sözü Bedüzzaman Hazretlerine Bırakıyoruz	263
Risâle-i Nûr'un Çoğaltılması, Neşredilmesi	265
İfâde-i Merâm	266
Büyük Tarihçeden Hulâsa	267
Risâle-i Nûr'un Yayılması ve Saff-ı Evveller	269
Şükrü Kazak	270
Savlı Marangoz Ahmet	270
Hasan Kurt	271
Hasan Ergünel	272
Abdullah Çavuş	272
Gül Fabrikasının Çalışma Sistemi	272
Ahmet Feyzi Kul	274
İsmail Fakazlı	275

Nadir Baysal	275
Hasan Kurt (Teksir Makinası)	276
Ahmed Nazif Çelebi	277
BEDÛZZAMAN'IN SEYYİDLİĞİ	279
Merhûm Mehmet Çalışkan	280
Hulusi Yahyagil	281
Urfalı Seyyid Salih Özcan	281
Muhiddin Yürüten	282
Hüseyin Aksu	282
Hutbe-i Şâmiye'den Haber Veren Hadis	282
HÂTİME	285
Bitirirken...	289
Kaynaklar	291

ESERİN YAZILMA MAKSADI

Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî eserindeki bâzı mektublar üzerinden muhâtab olduğumuz bir suâle verilmiş bir cevabın, efkâr-ı umumiyeye de bir cevap ve izâh olması niyetiyle kaleme alınmıştır.

Risâle-i Nûr külliyyatının müellifi olan Bedüzzaman Said Nûrsî Hazretlerinin ve bu asırdaki vazîfesinin ve Risâle-i Nûr ile îmân hizmeti keyfiyyetinin anlaşılmasına çalışmakla beraber, risâlelerde geçen bazı perdeli izâhâtlerin, sathî nazarlara ve nâmahremlerine kendini açmaması nedeniyle, bâzı cümlelerin mânâlarını kendi fikirlerine veya başka hedeflere yahut başka şahıslara isnâd etmeye çalışmalarından ve bilhassa Fethullah Gülen gurubunun ilgili mektubun kendilerine işâret ettiğini iddiâ etmelerinden kaynaklanan ve bu hususta bâzı lâhikaları ve oradaki ifâdeleri de delîl olarak göstermelerinden meydana gelen ihtilaflara da bir cevap olması sûretiyle yazılmıştır.

En hâlis arzumuz ve duâmız budur ki; Cenâb-ı Hakk (c.c.) bu eserin maksad ve hazırlanışındaki samimiyete binâen, hüsn-ü te'sir ve kabûl ihsân etsin. Lâkin “niyet hayır, âkibet hayır” ümidiyle hareket ediyoruz.

Elbette kusur ve hatalar varsa bu âciz ve biçâreye aittir.

Ersin Miman

TAHLÎL

“Nûrun fevkalâde has şâkirdleri, “Sikke-i Gaybiye” müştetilâtıyla, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir def’a ekmek yeyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî’nin sarîh ihbarı ve evlâdlarına vasiyeti ile ve Isparta’nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü’nün zâhir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâva edip...”

Nûr’un fevkalâde has şâkirdleri, Sikke-i Gaybîye müştetilâtı ile beraber diğer sarîh ve zâhir iki ihbârı da alıp, çok ehemmiyetli bir hakikatı dâvâ etmişler. “Sikke-‘i Gaybîye” müştetilâtından kasıt ise, içerdiği lâhika ve Risâleleriyle bu hakikatı göstermesidir, yâni âhîrzamanda vuku’ bulacak o kudsî vazîfeyi ve o vazîfede me’mur olacak o mümtâz zâtı ve şahs-ı mânevîsini tarif edip tanıtmış ve alâmetlerini tam bildirmiş (misâlleri ayrı bölümler olarak kitabımızda kaydedilmiştir).

Aynı hakikat için zikredilen diğer bir ihbâr ise, “o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir def’a ekmek yeyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî’nin sarîh ihbarı ve evlâdlarına vasiyeti...” dir, **bu sarîh ihbârı aynen yazıyoruz.**

“Isparta’nın saf menâbi-i ilmiyesinden bir zat ki, Tarikat-ı Aliyye-i Nakşîyye rüesâsından ve binikiyüz doksaniki veya bin

RİSALE-İ NÛR'DAN DİĞER DELİLLER

Aynı Mânâyı Te'yid Eden Diğer İşârâtlar

Kitabın başındaki mevzûmuz olan mektubun izâhatında bazı deliller ve alâmetler hâşiye sûretinde kaydedilmişti. Burada ayrı bir bölüm açılmasının sebebi ise; hem ihtilâfların bertarafı, hem de bütünlüğün sağlanması niyetiyle bu husustaki sâir Risâle ve mektublara da yer verilmesidir. Zâten alttaki mektubda “*Risâle-i Nûr'da müteferrikan parçaları bulunmalarına binaen..*” diyerek bu mektuba bakan ve izâh eden sâir Risâle ve lâhikalar nazara verilmiş. Bununla beraber farklı kaynaklardan da bazı işâretleri ve alâmetleri kaydettik. Konuya bakar genel izâhatlar ise ilk mektub üzerinde tafsilatlı yapıldığından, burada daha ziyâde muhtasar gidilmiştir.

Tarihçe-i Hayat'tan aynı iddiaya bakan bir mektubu kaydediyoruz.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

“Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin bayramlarımızı tekrar betekrar tebrik ediyoruz. Gayet ehemmiyetli iki mes'eleyi; sizlere zekâvetinize itimaden, Risâle-i Nûr'da müteferrikan parçaları bulunmalarına binaen, gayet muhtasar konuşacağım.

Birincisi : *Risâle-i Nûr'un hakiki ve hakikatlı bir şâkirdi bulunan ve Kur'ân-ı Mu'cizül-Beyân'ın kâtibi, bu defa yazdığı mektupda, haddimden bin derece ziyade hüsn-ü zannına istinaden, bir hakikat soruyor. Risâle-i Nûr'un şahs-ı mânevisinin gayet ehemmiyetli ve kudsi vazîfesini; ve hilâfet-i nübüvvetin de gayet ulvi vazîfelerinden bir vazîfesini benim âdi şahsımda, Üstadı noktasından bir cilvesini gördüğünden, bana o hilâfet-i mâneviyenin bir mazharı nazariyle bakmak istiyor.*

Dikkat ediniz, “bir hakikat soruyor” ile o hakikati yine tasdik var.

SİKKE-İ GAYBÎYE MÜŞTEMİLÂTI

(İHTAR)

Bu başlık altında kaydedilen tevâfuklar ve alâmetler, bizim seçtiklerimizden bâzılarıdır. Burada kaydedilmeyenler için sikke-i Tasdik-ı Gaybîye eserini okumanızı tavsiye ediyoruz.

Bu kitabın okuyucuları içinde Bedüzzaman Hazretlerini tam bilmeyenlerin de olabileceğini düşünerek, bu nev'deki ihsân, lütûf, îmâ, emâre ve işâretlerin bahsi hususundaki Bedüzzaman Hazretlerinin niyet ve hassasiyetini yazmakla başlamayı münâsîp gördük.

Risâle-i Nûr'un makbuliyetine imza basan ve gaybi işaretlerle ondan haber veren sekiz parçadan birinci parçadır.

*Aynı mes'eleye bu birinci Risâlede yirmidokuz işaret var. Sair parçalarla beraber bine yakın işaretler, remizler, imalar, emareler; aynı mes'eleye, aynı dâvaya ittifakla bakmaları, sarahat derecesindedir. Vahdet-i mes'ele cihetiyle, o emareler birbirine kuvvet verir; te'yid eder. O sekizden üç tanesi, İmam-ı Ali'nin Radiyallahu Anh üç keramet-i gaybiyesiyle Risâle-in-Nûr'dan haber vermiş. Bu sekiz parçayı Ankara ehl-i vukufu tedkik etmiş, itiraz etmemişler. Yalnız demişler : “**Bu yazılmamalı idi. Keramet sahibi, kerametini***

BİRİNCİ ŞUÂ

ÜÇÜNCÜ ÂYET-İ MEŞHURE:

“⁵⁴ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا “*âyeti kuvvetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber cifirce bin üçyüz kırkdört eder ki, o tarihte Risâle-i Nûr’un şâkirdleri gibi bu âyetin mânâsına daha ziyade mazhar olanlar zâhiren görülmüyor. Demek bu âyet, mânâsının müteaddit tabakalarından işârî bir tabakadan ve remzî bir perdeden Kur’ân’ın parlak bir tefsiri olan Risâle-i Nûr’a bakıyor ve en evvel nâzil olan “Sûre-i Alâk” da* ⁵⁵ *âyeti mânâsiyle ve makam-ı cifriyle ifade ediyor ki: Bin üçyüz kırkdörtte nev’-i insan içinde Fir’avunâne emsalsiz bir tuğyan, bir inkâr çıkacak. وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا* ⁵⁶ *âyeti ise, o tuğyana karşı mücahede edenleri senâ ediyor. Evet harb-i umumî neticelerinden, hem âlem-i insaniyet, hem âlem-i İslâmiyet çok zarar gördüler. Nev-i insanın, hususan Avrupanın mağrur ve cebbarları, bilhassa birisi, kuvvet ve gınaya ve paraya istinad ederek fir’avunâne*

⁵⁴ Ankebût Sûresi, 69. Âyet, Meâlen : “Bizim uğrumuzda cihad edenlere mutlaka yollarımızı iletiriz.”

⁵⁵ Alak Sûresi, 6. Âyet, Meâlen : “Şüphesiz ki insan azgınlık eder, azırır.”

Cifir hesabı : Nâkis-ı yâî “elif” sayılabilir, mecmû’ bin üçyüz kırkdört eder.

⁵⁶ Meâlen : “Bizim uğrumuzda cihad edenler”

bir tuğyana girdiklerinden o hususî insanlar nev-i beşeri mes'ul ediyor diye insan ism-i umumisiyle tâbir edilmiş. Eğer لَنَهْدِيَنَّهُمْ dedi şeddeli "nun" bir "nun" sayılsa, bin ikiyüz doksan dört eder ki Risâlet-ün-Nûr müellifinin besmele-i hayatıdır ve tarih-i velâdetinin birinci senesidir. Eğer şeddeli lâm iki "lâm" ve "nun" bir sayılsa, o vakit bin üçyüz yirmidörtte hürriyetin ilânı hengâmında mücâhede-i mâneviye ile tezâhür eden Risâle-in-Nûr müellifinin görünmesi tarihidir." ⁵⁷

İlk âyetin cifir hesabı: vav-ı atıf sayılır, fâildeki okunmayan zâid elif sayılmaz, şeddeli lâm, lâm-ı aslî sayılmak üzere; bir ذ 700, altı ن 300, üç ل ve bir ف ve üç ي 200, bir س ve bir م 100, üç ه ve iki و ve bir ج 30, iki د ve bir ب 10 ve dört elif 4 olup mecmû' bin üçyüz kırk dört eder, o da milâdi 1925 yılına tekâbül ediyor. O dönemin tarihsel sürecini ve hâdisatlarını tafsilatlı yazmak bu kitabımızın esas maksadı olmadığından, ilgili yıllarda cereyan eden hâdiselerin hakikatlerini ve iç yüzlerini Abdulkadir Badıllı "Bedüzzaman Said-i Nûrsî Mufasssal Tarihçe-i Hayatı" eserinde ve Prof. Dr. Ahmed Akgündüz "Arşiv Belgeleri Işığında Bedüzzaman Said Nûrsî, ikinci kitap (1918-1934)" adlı eserinde belgeleriyle ortaya koymuşlardır.

⁵⁷ Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, sh:76-77

1925 yılı öncelerinden başlayan ve 1923 ve 1925 tarihinde vuku'a gelen İslâmiyete karşı olan taarruz ve saldırılara ve inkılâblara karşı Bedüzzaman Hazretlerinin ve Risâle-i Nûr şâkirdlerinin hakikat-ı İslâmiyeti müdafası ve ortaya koyduğu mücadeleleri ilk âyetin mânâsına “*Bizim uğrumuzda cihad edenlere mutlaka yollarımızı iletiriz.*” remzen baktığı gibi (o yıllarda yapılmış olan inkılâblara karşı hakikat-ı İslâmiyeti yazdığı Risâlelerle istiklâl mahkemeleri ve ağır cezâ mahkemeleri dâhil müdafaa eden yalnız Bedüzzaman Hazretleridir), Sûre-i Alâk'da ki âyetin hem makam-ı cifriyle, hem mânâsı itibariyle o yıllarda İslâmiyete ve Kur'ân'a karşı cebren ve dayatma ile ve dinsizlik fikri ile bir inkâr cereyanı çıkacağını ve harb-i umumi sonrası hem âlem-i insâniyetin, hem âlem-i İslâmiyetin çok zarar gördüğünü ifade edip, bu tahribata karşı da mücâhede edenlere işâret edip, senâ ettiğini haber veriyor.

Ayrıca bütün bu tahribatlar altında ehl-i îmânın îmânına kuvvet ve takviye ve nev'i beşerin fehmine de bir ders-i Kur'ân'ıye olan Risâle-i Nûr'un te'lif edilmeye başlanacağı yere, Barla'ya, Bedüzzaman Hazretlerinin beşer eliyle sevk edilmesine de esbâbın hazırlandığı pek ehemmiyetli bir dönemdir.

Ayrıca Hazret-i Üstâd'ın izâh ettiği gibi; **لَنَهْدِيَنَّهُمْ** eğer şeddeli “nun” tek sayılsa o vakit **وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا** “*Bizim uğrumuzda cihad edenlere mutlaka yollarımızı iletiriz*” âyeti makâm-ı cifriyle bin ikiyüz doksan dört ederek,

Bedüzzaman Said Nürsî Hazretlerinin doğum tarihine remzen bakıyor, haber veriyor. Ve Risâle-i Nûr ile îmânlarını kurtaran ehl-i îmâna da müjde veriyor. Eğer şeddeli lâm iki “lâm” ve “nun” bir sayılsa, o vakit bin üçyüz yirmidört eder ki, hürriyetin ilânı hengâmında Bedüzzaman Hazretlerinin görünmeye başladığı tarihlerdir, yâni gayretlerinin zuhuruna işârettir.⁵⁸

YEDİNCİ ÂYET-İ MEŞHURE:

“*وَ يَحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ*”⁵⁹ *Şu âyet-i meşhurenin küllî mânasının bu zamanda zâhir bir mâsadaki Risâlet-ün-Nûr olduğu gibi Lâfzullah’daki şeddeli “lâm” bir “lâm” ve بِكَلِمَاتِهِ deki melfûz “ya” sayılmak şartıyla dokuzyüz doksansekiz adediyle Risâlet-ün-Nûr’un dokuzyüz doksansekiz adedine⁶⁰ tam tamına tevâfukla münasebet-i maneviyeye binaen remzen ona bakar. Ve bu remzi*

⁵⁸ Bedüzzaman Said Nursî Hazretlerinin II. Meşrûtiyetin ilânından sonra Sultanahmet’te halka hitâben hürriyeti anlatan nutku ve Selânik’te tekrarladığı “Hürriyete hitap” adlı nutku ve o dönemlerde gazetelerde yazdığı yazılar ve makâleler ve dahil olduğu cemiyetlere kadar daha bir çok hareketli hâdiselerin içinde olduğu ve mücâhade-i diniye için çalıştığı dönemleridir.

⁵⁹ Yûnus Sûresi, 82. Âyet, Meâlen : “Allah sözleriyle hakkı gerçekleştirecektir, ortaya çıkaracaktır”

⁶⁰ رِسَالَةُ النُّور (Risâletü’n-Nûr) : Okunmayan lâm sayılmaz, hemze-i vasil sayılır. Bir ‘te’ ve iki ‘râ’ ve iki ‘nun’ dokuzyüz, bir ‘sin’, bir ‘lâm’ doksan, bir ‘vav’ ve iki ‘elif’ sekiz, mecmû’ dokuzyüz doksansekiz eder.

**İMÂM-I ALİ'NİN *Radyallahu Anh* İHBÂRLARINDAN
BÂZILARI**

İFÂDE-İ MERÂM

Sekizinci Şuâ ve Onsekizinci Lem'â Risâleleri olan Kerâmet-i Aleviye bahsinde, Risâle-i Nûr'dan haber veren ihbârlar kaydedilmiş ve izâhları yapılmıştır. Bizde Risâle-i Nûr'un ve müellifinin mâhiyetine ve vazîfesine bakar diğer işâret ve alâmetleri de bildirmek ve göstermek niyetiyle, bâzı ihbârları kaydedeceğiz.

Bu kaydettiğimiz ihbârların tamamı Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî mecmuası içinde bulunmaktadır...

SEKİZİNCİ ŞUÂ

(Üçüncü bir Kerâmet-i Aleviye)

“Bir İfade-i Meram

Mâlûm olsun ki; ben Risâle-i Nûr'un kıymetini ve ehemmiyetini beyan etmekle Kur'ân'ın hakikatlarını ve îmanın rükünlerini ilân etmek ve zaaf-ı îmana düşenleri onlara dâvet etmek ve onların kuvvetlerini ve hakkaniyetlerini göstermek istiyorum. Yoksa, hâşâ! kendimi ve hiçbir cihetle beğenmediğim nefs-i emmaremi beğendirmek ve medhetmek değildir.

Hem Risâle-i Nûr zâhiren benim eserim olmak haysiyetiyle senâ etmiyorum. Belki yalnız Kur'ân'ın bir tefsiri ve Kur'ân'dan mülhem bir tercüman-ı hakikîsi ve îmanın hüccetleri ve dellâli olmak haysiyetiyle meziyetlerini beyan ediyorum. Hattâ, bir kısım Risâleleri ihtiyarım haricinde yazdığım gibi, Risâle-i Nûr'un ehemmiyetini zikretmekte ihtiyarsız hükmündeyim.

İmam-ı Ali'nin Radyallahu Anh, Âyetü'l-Kübrâ namını verdiği “Yedinci Şuâ” Risâlesini yazmakta çok zahmet çektiğime bir mükâfat-ı âcile ve bir alâmet-i makbuliyet ve

bir medâr-ı teşvik olarak bu keramet-i Celcelûtiye, inâyet-i İlâhiye tarafından verildiğine şüphem kalmamış. Tahdis-i ni'met kabilinden bunu "Sekizinci Şuâ" olarak yazdım. Yoksa haşre dair mühim bir âyetin mu'cizeli olan bürhanlarını yazacaktım." ⁹⁵

(Kasîde-i Celcelûtiye'den)

İmâm-ı Ali'nin Radıyallahu Anh Risâle-i Nûr'a dâir üçüncü bir kerâmetidir.

"BİRİNCİSİ : (...) İmam-ı Ali Radıyallahu Anh Risâle-i Nûr ile çok meşguldür (alâkadardır). Mecmuundan haber verdiği gibi kıymetdar Risâlelerine de işaret derecesinde remzedip imâ ediyor."

"(...) Meselâ: Sûreleri tâdât ederken, yirmi beşinciye geldiği vakit diyor ki:

بِحَقِّ تَبَارَكَ ثُمَّ نُونٍ وَسَائِلِ

وَ فِي سُورَةِ التَّهْمِيْزِ وَ الشَّمْسِ كُوْرَتْ

{*}

⁹⁵ Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, sh:110

وَبِالذَّارِيَاتِ الذَّرِّ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

وَبِإِفْتَرَبَاتِ إِلَى الْأُمُورِ تَفَرَّتْ

{*}

وَفِي سُورَةِ الْقُرْآنِ حِزْبًا وَآيَةً

عَدَدَ مَا قَرَأَ الْقَارِئُ وَمَا قَدْ تَنَزَّلَتْ

{*}

فَاسْئَلْكَ يَا مَوْلَايَ بِفَضْلِكَ الَّذِي

عَلَى كُلِّ مَا أَنْزَلْتَ كُتُبًا تَفْضَلَتْ

İşte bu fıkralarda Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesini hayrette bırakan ve üstünde göz ile görünen bir kerametiyle ve Kıyamet ve Haşri isbat eden hârîka hüccetleriyle iştihar eden “Yirmidokuzuncu Söz”’e Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahu Anh zikir ve tâdât ettiği sûrelerin yirmidokuzuncu mertebesinde وَالشَّمْسُ كُوِّرَتْ ile ona işaret eder. Çünkü, kıyamet kopmasından gayet dehşetli haber veren إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ suresine tam mutâbık bir surette o Yirmidokuzuncu Söz, kıyametin ve harab-ı âlemin ve mevt-i dînyanın ve hayât-ı âhiretin ve ihya-yı emvâtın kat’î hüccetlerini beyan ederken, bu surenin

dehşetli tasvirini zikretmesi; hem mânada, hem Yirmidokuzuncu Mertebede tetabukları o işâreti isbat eder.”⁹⁶

Bilmeyenler için kısaca ifade edelim ki; Kaside-i Celcelûtiye yüzbir beytten oluşuyor. Her beyti iki satırdır. “Sûreleri tâdât ederken, yirmi beşinciye geldiği vakit diyor ki:” satırından itibâren izâh edersek; Kaside-i Celcelûtiye’nin ellibirinci beytinde Kur’ân Sûrelerinin isimleri zikredilmeye başlanıyor. Bizim tesbitimize göre zâhiren ve imâ sûretiyle zikredilen sûreler şu şekildedir; [51.beyt] 1-Tâ-Hâ, 2-Yâ-Sîn, 3-Tâ-Sîn (Neml), 4-Tâ-Sîn-Mîm (diyerek tek telaffuz ediyor); [52.beyt] 5-Meryem; [53.beyt] 6-Şûrâ; [54.beyt] 7-Kâf, 8-Kalem (ن), 9-Hâ-Mîm (diyerek tek telaffuz ediyor), 10-Duhan; [55.beyt] 11-Elif-Lâm (diyerek tek telaffuz ediyor) 12-Nisâ, 13-Mâide (عُقُود), 14-En’am, 15-Nûr (النُّور); [56.beyt] 16-الر (diyerek tek telaffuz ediyor) 17-Ra’d (المر); [58.beyt] 18-حم (diyerek tek telaffuz ediyor); [59.beyt] 19-Nebe, 20-Abese, 21-Nâziât, 22-Târik, 23-Burûc, 24-Zilzâl; [60.beyt] 25-Mülk, 26-Kalem (ن), 27-Meâric, 28-Hümeze (Tehmîz), 29-Tekvîr; [61.beyt] 30-Zâriyât, 31-Necm, 32-Kamer.

Altmışıncı beytin içinde yirmidokuzuncu mertebede (sırada) işâret ettiği (yirmidokuzuncu sûre) “Tekvir sûresidir”. Celcelûtiye’de وَالشَّمْسِ كُوْرَتْ ifadesiyle zikredilmiştir. Peki

⁹⁶ Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, sh:111-112

bu sûre ne anlatıyor? **Kıyâmet ve haşri!** Ve yirmidokuzuncu mertebede bu Sûreyi nazara vermesiyle, Risâle-i Nûr'da da aynı sırada olan Yirmidokuzuncu Söz'e işâret ediyor. Nasıl mı?

Risâle-i Nûr'da Yirmidokuzuncu söz “Bekâ-i Ruh ve Melâike ve Haşre dâirdir”. Böylece Kaside-i Celcelûtiye'de yirmidokuzuncu mertebede zikredilen Kıyâmet ve Haşir Sûresi ile Risâle-i Nûr'da yirmidokuzuncu sırada olan ve kıyâmet ve haşirden bahseden Yirmidokuzuncu Söz arasında pek latif bir tevâfuk görünüyor.

“Hem, tahavvülât-ı zerratta boğulan maddiyunları susturan ve zerratin tahavvülâtı ve harekâtını, vazîfe ve intizamlarını emsalsiz bir tarzda isbat eden “Otuzuncu Söz” nâmındaki “Zerrat Risâlesi”ne Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahu Anh Otuzuncu Mertebede وَبِالذَّارِيَّاتِ دُرُوءًا kasemiyle ona işarete eder. Evet bu işarete lâfzan ve sûreten sûre-i وَبِالذَّارِيَّاتِ دُرُوءًا ve Risâle-i Zerrat, birbirine müşabehet ile beraber mâna cihetiyle dahi münasebet var. Çünkü, وَبِالذَّارِيَّاتِ ın başında tesadüfî ve intizamsız zannedilen temevvücat-ı havaiyye, gayet hikmetli ve vazîfedâr olarak Rubûbiyetin tekvinî emirlerini etrafa yetiştirir diye ifâde ettiği

**GAVS-I A'ZAM'IN *Kuddise Sirruhu* İHBÂRLARINDAN
BÂZILARI**

İFÂDE-İ MERÂM

Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî müştemilâtından Risâle-i Nûr'un ve müellifinin mâhiyetine ve vazîfesine bakar diğerk işâret ve alâmetleri kaydetmeye devâm ediyoruz.

Bu bölüme Gavs-ı A'zam'ın kuddise sirruhu ihbârlarından bazılarını kaydedeceğiz. Yine tekrar edelim ki, bu bölümleri kitabımıza eklememizdeki bir sebepte “bilmeyenlerin veya yeterince tanımayanların olmasıdır”.

Bu kaydettiğimiz ihbârlar, Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî mecmuası içinde Sekizinci Lem'â risâlesindedir. Tafsilâtını merâk edenler, ilgili risâleyi okusunlar.

SEKİZİNCİ LEM'Â

(Gavs-ı A'zam'ın Hizb'ül-Kur'ân'a Dâir Kerâmet-i
Gaybiyesidir)

MÜHİM BİR İHBÂR-I GAYBÎ

“Kutb-u A'zam Şeyh-i Geylânî,

نَظَرْتُ بَعَيْنِ الْفِكْرِ فِي حَانَ حَضْرَتِي ...

حَبِيبًا تَجَلَّى لِلْقُلُوبِ فَجَنَّتْ

*fikrasiyle başlayan kasidesinin âhîrinde
“Mecmuat-ül-Ahzâb”’ın birinci cildinin
beşyüzaltmışikinci sahifesinde, beş satırla şu
zamanda hizmet-i Kur'ân'iyedeki hey'ete ve
başında bulunan Üstadımıza beş vecihle
bakıyor ve gösteriyor. İşte o beş satır şudur:*

تَوَسَّلْ بِنَا فِي كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ

أَغِيثُكَ فِي الْأَشْيَاءِ ذَهْرًا بَهْمَتِي

{*}

أَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا مَا يَخَافُهُ

وَأَحْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ

{*}

Aleyhissalâtu Vesselâm kendini gördüğü gibi, fenâ-yı mutlak ile Cenâb-ı Hakk'ın tecelli-i zâfisine mazhariyet noktasında, kasidesinde o sözleri söylemiş. Onun gibi olmayan ve o makama yetişmeyen onu söyleyemez, söylese mes'uldür.”¹⁰³

Bedüzzaman Hazretlerinin ve bâzı birkaç mühim talebesinin yaptıkları izâhatlerden bâzılarını buraya kaydediyoruz. Buradaki işârâtların bazıları zayıf, bazıları kuvvetli görünebilir ancak Bedüzzaman Hazretlerinin de dediği gibi “İşâretin bâzısında zaaf varsa da, sâir arkadaşlarının ittifâkından aldığı kuvvet, o zaafi izale eder” diyerek başlayalım.

En evvela beş satırın dört satırında Said ismine işâretler vardır.

İkinci ve üçüncü beyitte لَمْرِيدِي ve مُرِيدِي :

“أَنَا لَمْرِيدِي *fikrasında* مُرِيدِي **‘Molla Said’** kelimesine tam tevafuk ediyor. Yalnız bir elif fark var. Elif ise, kaide-i Sarfiyece **‘elfün’** okunur. Elfün ise, bindir. Demek **bin ikiyüz doksandörtte** dünyaya gelecek bir müridi, bu **‘mürîdî’** lafzında muraddır. Çünkü مُرِيدِي de

¹⁰³ Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, sh:149

*lâm sayılsa **ikiyüz doksandört** eder ki, bir tek fark ile Said'in tarih-i velâdetine tevâfuk eder. Esas arabî sayılsa fark yoktur. Lâmsız مُرِيدِي ise **ikiyüz altmışdört** eder. "Molla Said" dahi **ikiyüz altmış beş** eder. "Molla"daki elif, bine işaret olduğu için mütebakisi ikiyüz altmışdört kalır.*

***Elhâsıl** : Şu zamanda dellâl-ı Kur'ân ve hâdim-i Furkân olan o adamın iki ismi ve iki lâkabı var. 'el-Kürdî' lâkabı ile 'Molla Said' ismi أَنَا مُرِيدِي fıkrasında zâhir görünüyor."¹⁰⁴*

Üçüncü beyitteki مُرِيدِي kelimesinin cifir hesabı: Mîm 40, Râ 200, Yâ iki adet 20, Dâl 4 olup toplamı 264 eder ve Molla Said'e işâret eder. مَنَّا سَعِيد cifir hesabı: Mîm 40, Nûn 50, Lâm 30, Elif 1, Sîn 60, Ayn 70, Yâ 10, Dâl 4 olup toplamı 265 eder. Yalnız Molla Said'de bir fark fazladır, o fark da "elif" dir ve elif kaide-i Sarfiyece "elfün" okunduğundan, o da bu asra baktığından bin olup (bu durumda bir düşer, bin artar) ikinci satırdaki مُرِيدِي ifadesine eklendiği vakit ('lâm' da dâhil edilir) bu asra işâreten "**bin ikiyüz doksandört**" der. Bu ise Bedüzzaman Said Nûrsî Hazretlerinin tarih-i velâdetine (doğum tarihine) tevâfuk eder. Müridî gider, Said gelir...

¹⁰⁴ Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî, sh:145

DIĞER ALÂMETLER VE İŞÂRÂTLAR

İfâde-i Merâm

Bu genel başlık altında, Risâle-i Nûr'un müellifi olan Bedüzzaman Said Nûrsi Hazretlerinin mâhiyetine, vazîfesine ve vasıflarına bakar bâzı kanaatleri aktaracağız. Ve kendisini görenlerin veya eserlerini okuyanların nazarlarından, telakkilerinden ve müşâhâdelerinden dinleyeceğiz ve kitabımızın bu bölümüne kadar olan ihbârlara birde canlı şâhitlerin kanaatlerini ilâve edeceğiz. Böylece bu kanaatleri, kitabımızın konusu ve iddiasına birer kuvvet ve delil olarak sizlere takdîm etmiş olacağız.

Sizlerde takdir edersiniz ki, bir mes'ele hakkında, o mes'elenin içinde bulunan mûteber şahsiyetlerin müşâhâdeleri ve kanaatleri, mes'elenin mâhiyetini gösterme bakımından fevkalâde ehemmiyetlidir. Hele hele farklı şahsiyetlerin bir mes'ele üzerinde ittifâkı olsa, pek kuvvetli delil hükmünde olduğu kabûl edilir.

Ayrıca, Hazret-i Üstâd'ı tam bilmeyen ve yeterince tanımayan okuyucularımızın da bu nev'deki bilgileri kitabın içinde hazır olarak bulmalarını niyet ettik. Elbette burada kaydedilenler bizim seçtiklerimiz kadarıdır, yoksa tamamı değildir.

**HANGİ ŞARTLARDA
VE
NASIL BİR ZEMİNDE GELDİ...**

İfâde-i Merâm

Âhîrzamanda gelecek olan o mübârek zâtın, en büyük ve en mühim ve en kıymettâr vazîfesinin îmân hizmeti olması cihetiyle netice veriyor ki; ehl-i îmânın îmânlarına taaruz edildiği ve sarsıldığı bir dönem olmalı ki, îmân hizmeti öncelikli ve birinci vazîfesi olsun ve vazîfeleri içinde en kıymettâr mevkiyi alsın.

O vakit mes'eleye bir de bu nazardan bakmamız ve önceki delillerle bütünlememiz icâb edecek. Acaba Bedüzzaman Said Nürsi Hazretleri yukarıda bahsettiğimiz şartlarda mı geldi ve Kur'ân'a ve İslâmiyete ve îmâna böyle bir zeminde mi hizmet edip, mücâhede-i diniye de bulundu?

Bu başlık altında yazılacak olan birkaç örnek ile birinci vazîfesini icrâ' ve deruhde ettiği zemini ve şartları nazara vermemiz, dâvâsına ve mâhiyetine ve şahsına bakar alâmet ve işârât olması cihetiyle kaydedilip, aynı zamanda da yeni nesil kardeşlerimizin geçmiş zamanlarda yaşanmış ve ehl-i îmâna karşı, dindarlara karşı, islâmiyete karşı yapılmış bed muameleri yeterince bilmediklerinden, bu ağır şartların yaşanmışlığını kendilerine de "bir parça" göstermek ve kitabın konusu olan "Sonra gelecek o mübârek zât" ile de bütünleştirebilmelerini sağlamak maksadıyla kaydedilmişlerdir.

Başlamadan önce: Elbette o dönemleri ve şartları tafsilatıyla yazmak ciltler dolusu kitap ister, biz ise; hak ve hakikâtın görünmesini ve anlaşılmasını sağlayacak kadarıyla yetineceğiz. Akla pencereler açıp, mütebâkisini bu hususta yapılmış özel çalışmalara ve eserlere havâle edeceğiz.

“Risâle-i Nûr, İslâmiyet'in gayet keskin ve elmas bir kılıncıdır. Bu hakikatlara bir delil ise, Bedüzzaman'ın zâlim hükümdarlara ve kumandanlara, ölümü istihkar ederek, hakikati pervasızca tebliğ etmesi ve dünyayı saran dinsizlik kuvvetine mukabil, Hakaik-ı Kur'aniyye ve îmâniyyeyi, kendini fedâ ederek, istibdadın en koyu devrinde neşretmesi ve bu kudsî hakikata, cansiperâne hizmet etmesidir.”²¹⁹

O dönem şartlarından pencereler...

Evvelen, Bedüzzaman Hazretleri hakkında yanlış bir kanaatin oluşmaması adına öncesinde hatırlatmakta fâide görüyorum ki; o dönemin şartları ve zihniyeti mâlumumuzdur ve o dönemlerde Bedüzzaman Hazretlerini Cumhuriyet düşmanı olarak göstermeye çalışanlar da olmuştur ve kendisine şeriât, Cumhuriyet hakkında suâller tevcih

²¹⁹ Sözlere, Konferans, sh:759

RİSALELERİN TE'LİFİ

VE

NEŞRİYÂTI

İfâde-i Merâm

Madem âhîrzamanda gelecek olan bir zâttan bahsediyoruz ve o zâtın beraberindeki vazîfelerinden bahsediyoruz, elbette bu zâtın tarihçe-i hayatı ve mücâhede-i diniyesinin bir unsuru olan Kur'ân'ı Azîmü'ş-Şân'dan hakâik-ı îmâniyenin te'lifî hengâmındaki keyfîyyeti, ahvâli ve vaziyeti de incelenmeli, dikkate alınmalı ve nazara verilmeli ki; mes'elenin bu ciheti de bütünlüğü tamamlamada bize ayrı bir delil olarak yol gösterici olsun.

Risâle-i Nûr'ların nasıl te'lif edildiği hakkındaki malûmatlarımız; eserin müellifinin istihdâm edildiğine ve Risâle-i Nûr'ların mâhiyetine ve vazîfesine de bakar olduğundan, detaylı ve tafsilatlı değil ancak hakikat-ı hâli gösterecek kadarını bahsetmeyi pek faydalı görüyoruz. Lâkin, bu hususta birçok yayın yapılmıştır. Maksudumuz; her cihetten mes'elenin gösterilmesini sağlayacak kadarıyla iktifâ edip, konu bütünlüğünü sağlamaktır. Hem bu hakikatleri tam bilmeyen okuyucuların da öğrenmelerine vesile olmak ve ellerindeki bu kitapta bir kısmını hazır olarak bulmalarını sağlamaktır.

“RİSÂLELERİN TE'LİFİ”

(Risâleler Nasıl Yazıldı)

Hazret-i Bedüzzaman'ın yanında bulunmuş ve Risâle-i Nûr'ların yazılmasında vazîfe almış ya da yazılmasına şahid olmuş talebelerinden birtakım nakilleri aktaracağız.

Öncesinde, Risâlelerin yazılması ile ilgili hârikûlâde hallerden bâzılarını zikredeceğiz ki, müellifi ve Risâlelerin mâhiyeti hakkında bize bir mâlûmat ve fikir versin.

Ondokuzuncu Mektub olan Mu'cizât-ı Ahmediyye *Aleyhissalâtu vesselâm* hakkındadır:

“Nakil ve rivayet olmakla beraber, yüz sahifeden fazla olduğu halde, kitablara müracaat edilmeden, ezber olarak, dağ, bağ köşelerinde, üç-dört gün zarfında hergünde iki-üç saat çalışmak şartıyla mecmûu oniki saatte te'lif edilmesi , hârîka bir vâkıadır.”²⁴²

...

“İşte, şu risâlenin te'lifi, hiç kalbimde yoktu. Çünkü: Risâlet-i Ahmediyye (A.S.M.) dair Otuzbirinci ve Ondokuzuncu Sözler yazılmıştı. Birdenbire, şu risâleyi yazmak için mücbir bir hâtıra kalbe geldi. Hem kuvve-i hâfızam,

²⁴² Mektubat, Ondokuzuncu Mektub, sh:88

**RİSALE-İ NÛR'LARIN ÇOĞALTILMASI,
NEŞREDİLMESİ**

İfâde-i Merâm

Önceki bölümde Risâle-i Nûr eserlerinin te'lifinden bahsetmiş, ilgili nakilleri ve şâhitleri aktarmış ve bu eserlerin yazılmasının keyfiyetini göstererek, Risâle-i Nûr külliyatının ve müellifinin mâhiyetini göstermeye çalışmıştık.

Bu bölümde ise, yazılan Risâlelerin nasıl ihtiyaç sahibi olan ehl-i îmân'a yetiştirildiği, nasıl kalplerle, dimağlarla buluşturulduğu ve bu husustaki çabanın o dönemin şartları içinde nasıl yapıldığına dâir bâzı misâlleri ve canlı şâhitlerden de nakilleri kaydedeceğiz ki; Risâle-i Nûr'un mâhiyetine bu pencereden de bir delîl olsun.

İhtar: Risâle-i Nûr'ların neşri birçok eserde tafsilâtıyla anlatılmış ve izâh edilmiştir. Bu bölümde neşriyatı anlatmak asıl maksadımız değildir, bu nedenle kitabın konusunu bütünleyecek kadarını vermekle iktifâ edeceğiz.

Hem yazılmış olanları yeniden kaleme almak yerine, ilgili eserlerden iktibas edeceğiz.

Büyük Tarihçeden Hulâsa...

“Risâle-i Nûr'un neşir keyfiyeti de tarihte hiç bir eserde görülmemiştir. Şöyle ki: Kur'ân hattını muhafaza etmek hizmetiyle de muvazzaf olan Risâle-i Nûr'un, muhakkak Kur'ân yazısıyla neşredilmesi lâzımdı. Eski yazı yasak edilmiş ve matbaaları kaldırılmıştı. Bediüzzaman'ın parası, serveti de yoktu. Fakirdi, dünya meta'ıyla alâkası yoktu. Risâleleri el ile yazarak çoğaltanlar da, ancak zarurî ihtiyaçlarını te'min ediyorlardı. **Risâle-i Nûr'u yazan ve okuyanlar karakollara götürülüyor, işkence ve eziyetler yapılıyor, hapslere atılıyor.** Bediüzzaman aleyhindeki hükümet eliyle yaptırılan propaganda ve tazyiklerle, her tarafa dehşetler saçılıyor, ahalî Hazret-i Üstâd'a yaklaştırmaya, ondan din, iman dersi almaya cesareti kalmıyacak derecede evhamlandırılıyordu. Vaktiyle de din adamlarının, hakikatperestlerin, sırf dindar oldukları için darağaçlarında can vermeleri, bir korku ve yılgınlık havası meydana getirmişti. Hüküm sürmekte olan eşedd-i zulüm ve istibdad-ı mutlak içinde ehl-i diyanet sukût-u mutlak'a mahkûm edilmişti. Ne dinin hakikatlarından bahseden hakikî bir Risâle neşrettiriliyor ve ne de o hakikatlar millete ders verdiriliyordu. Bu suretle İslâmiyet ruhsuz bir ceset haline getirilmeye çalışılıyor, din-i İslâm'ın mahiyeti ve esaslarını ders vermek kat'iyen men' edilirdi...

Bediüzzaman Said-i Nûrsi Hazretleri, Barla'da sekiz sene kadar kalmıştı. Ekser zamanlarını kırlarda, bağ ve bahçelerde geçiriyordu. İki üç saat kadar uzaklıkta تنها